

Rolnummer 779
Arrest nr. 59/95 van 12 juli 1995

A R R E S T

In zake : de prejudiciële vraag betreffende artikel 320 van het Burgerlijk Wetboek, gesteld door de Rechtbank van eerste aanleg te Bergen.

Het Arbitragehof,

samengesteld uit de voorzitters M. Melchior en L. De Grève, en de rechters L.P. Suetens, P. Martens, J. Delruelle, H. Coremans en A. Arts, bijgestaan door de griffier L. Potoms, onder voorzitterschap van voorzitter M. Melchior,

wijst na beraad het volgende arrest :

*

* *

I. Onderwerp van de prejudiciële vraag

Bij vonnis van 28 september 1994 in zake P. Collet tegen C. Gallez en R. De Nardin, heeft de Rechtbank van eerste aanleg te Bergen de volgende prejudiciële vraag gesteld :

« Houdt artikel 320 van het Burgerlijk Wetboek, dat de erkenning van vaderschap door de biologische vader organiseert wanneer het krachtens de artikelen 315 tot 317 van het Burgerlijk Wetboek vastgestelde vaderschap niet wordt gestaafd door het bezit van staat, geen schending in van de grondwettelijke regels van de gelijkheid der Belgen en de niet-discriminatie (artikelen 10 en 11 van de Belgische Grondwet), in zoverre het de eiser niet toestaat met alle wettelijke middelen het bewijs te leveren dat de echtgenoot niet de vader van het kind kan zijn, terwijl artikel 318 van het Burgerlijk Wetboek, dat de betwisting van vaderschap organiseert, in zijn paragraaf 1 dat bewijs door alle wettelijke middelen toestaat ? »

II. De feiten en de rechtspleging in het bodemgeschil

C. Gallez heeft op 23 maart 1986 een kind ter wereld gebracht terwijl zij nog gehuwd was met R. Dante De Nardin. Hoewel het echtpaar, volgens sommige elementen van het dossier, reeds in 1984 uiteen zou zijn gegaan, heeft C. Gallez pas op 17 december 1985 een verzoekschrift tot echtscheiding op grond van bepaalde feiten ingediend, welke echtscheiding in de registers van de burgerlijke stand is overgeschreven op 29 december 1986.

Bij dagvaarding van 25 februari 1994 heeft P. Collet de Rechtbank van eerste aanleg te Bergen de toestemming gevraagd om het kind te erkennen.

Ingeval dat kind geen enkel bezit van staat geniet ten aanzien van de tweede verweerder, R. De Nardin, verkeert de eiser volgens de Rechtbank niet in een van de vier gevallen van erkenning bedoeld in artikel 320 van het Burgerlijk Wetboek.

Vaststellende dat, in tegenstelling met de vordering tot betwisting van het vermoeden van vaderschap waarin artikel 318 van het Burgerlijk Wetboek voorziet, artikel 320 van het Burgerlijk Wetboek de biologische vader van een kind niet toestaat met alle wettelijke middelen het bewijs te leveren dat de echtgenoot van de moeder niet de vader is, oordeelt de Rechtbank dat de wet een discriminatie lijkt in te voeren die niet beantwoordt aan haar *ratio legis*, namelijk de gelijkheid van alle kinderen op het stuk van de vaststelling van de afstamming en van de gevolgen ervan. Zij stelt derhalve aan het Hof de hierboven in herinnering gebrachte prejudiciële vraag.

III. De rechtspleging voor het Hof

De expeditie van de verwijzingsbeslissing is op 18 oktober 1994 ter griffie ingekomen.

Bij beschikking van dezelfde dag heeft de voorzitter in functie de rechters van de zetel aangewezen overeenkomstig de artikelen 58 en 59 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof.

De rechters-verslaggevers hebben geoordeeld dat er geen aanleiding was om artikel 71 of 72 van de organieke wet toe te passen.

Van de verwijzingsbeslissing is kennisgegeven overeenkomstig artikel 77 van de organieke wet bij op 4 november 1994 ter post aangetekende brieven.

Het bij artikel 74 van de organieke wet voorgeschreven bericht is bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 8 november 1994.

Bij beschikking van 24 november 1994 heeft het Hof de zetel aangevuld met rechter A. Arts, gelet op de inruststelling van een Nederlandstalige rechter van de zetel.

Memories zijn ingediend door :

- P. Collet, wonende te 7340 Colfontaine, rue du Maréchal Joffre 159, bij op 28 november 1994 ter post aangetekende brief;
- de Ministerraad, Wetstraat 16, 1000 Brussel, bij op 21 december 1994 ter post aangetekende brief.

Van die memories is kennisgegeven overeenkomstig artikel 89 van de organieke wet bij op 3 januari 1995 ter post aangetekende brieven.

P. Collet heeft een memorie van antwoord ingediend bij op 1 februari 1995 ter post aangetekende brief.

Bij beschikking van 4 april 1995 heeft het Hof de termijn waarbinnen het arrest moet worden gewezen, verlengd tot 17 oktober 1995.

Bij beschikking van 25 april 1995 heeft het Hof de zaak in gereedheid verklaard en de dag van de terechtzitting bepaald op 23 mei 1995.

Van die beschikking is kennisgegeven aan de partijen en hun advocaten bij op 26 april 1995 ter post aangetekende brieven.

Op de openbare terechtzitting van 23 mei 1995 :

- zijn verschenen :
 - . Mr. C. Dascotte, *loco* Mr. J. Debacker, advocaten bij de balie te Bergen, voor P. Collet;
 - . Mr. J. Bourtembourg, advocaat bij de balie te Brussel, voor de Ministerraad;
- hebben de rechters-verslaggevers J. Delruelle en A. Arts verslag uitgebracht;
- zijn voornoemde advocaten gehoord;
- is de zaak in beraad genomen.

De rechtspleging is gevoerd overeenkomstig de artikelen 62 en volgende van de organieke wet, die betrekking hebben op het gebruik van de talen voor het Hof.

IV. *In rechte*

1. Artikel 320 van het Burgerlijk Wetboek vermeldt de gevallen waarin met machtiging van de rechtbank van eerste aanleg een kind door een andere man dan de echtgenoot van 's kinds moeder kan worden erkend, wanneer het wettelijk vermoeden van vaderschap niet door het bezit van staat wordt bevestigd.

Artikel 320 vereist niet dat het bewijs moet worden aangebracht dat de krachtens de wet vermoede vader niet de vader van het kind kan zijn.

Toen de Rechtbank van eerste aanleg te Bergen het Hof de vraag stelde, heeft zij geoordeeld dat de eiser voor dat rechtscollege niet voldeed aan de voorwaarden van artikel 320 van het Burgerlijk Wetboek, zoals het toen van kracht was.

2. De wet van 27 december 1994 tot wijziging van onder meer artikel 320 van het Burgerlijk Wetboek, bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 28 januari 1995, dit is nadat de prejudiciële vraag is gesteld, heeft in haar artikel 2 de mogelijkheden van erkenning uitgebreid doordat, ingeval het kind geboren is meer dan 300 dagen na de datum van de feitelijke scheiding, de erkenning ook kan geschieden wanneer de echtscheiding is uitgesproken krachtens de artikelen 229 en 231 van het Burgerlijk Wetboek (artikel 320, 4°).

3. Gelet op de bepalingen van het nieuwe artikel 320 en gelet op de feiten van de zaak zoals zij blijken uit het dossier voorgelegd aan de Rechtbank van eerste aanleg te Bergen, acht het Hof het noodzakelijk die Rechtbank te verzoeken te beslissen, na de partijen te hebben gehoord, of het antwoord op de vraag nog steeds onontbeerlijk is om haar vonnis te wijzen.

Om die redenen,

het Hof

verzoekt

de Rechtbank van eerste aanleg te Bergen te beslissen, na de partijen te hebben gehoord, of het antwoord op de vraag nog steeds onontbeerlijk is om haar vonnis te wijzen.

Aldus uitgesproken in het Frans en het Nederlands, overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, op de openbare terechtzitting van 12 juli 1995.

De griffier,

De voorzitter,

L. Potoms

M. Melchior